

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul IV — Nr. 258

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÎRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 15 octombrie 1992

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECRETE ȘI LEGI			
92/1991. — Decret pentru aderarea României la Protocolul comun referitor la aplicarea Convenției de la Viena și a Convenției de la Paris, încheiat la Viena la 21 septembrie 1988	1—2	107. — Lege pentru aderarea României la Convenția internațională privind standardele de pregătire a navigatorilor, brevetare/atestare și efectuare a serviciului de cart, adoptată la Londra la 7 iulie 1978 (STCW 1978)	11
106. — Lege pentru aderarea României la Convenția privind răspunderea civilă pentru daune nucleare și la Protocolul comun referitor la aplicarea Convenției de la Viena și a Convenției de la Paris	2	Convenția internațională privind standardele de pregătire a navigatorilor, brevetare/atestare și efectuare a serviciului de cart, 1978	11—15
Convenția privind răspunderea civilă pentru daune nucleare	3—8	198. — Decret cu privire la promulgarea Legii pentru aderarea României la Convenția internațională privind standardele de pregătire a navigatorilor, brevetare/atestare și efectuare a serviciului de cart, adoptată la Londra la 7 iulie 1978 (STCW 1978)	16
Protocol comun referitor la aplicarea Convenției de la Viena și a Convenției de la Paris	8—9	HOTĂRÎRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
197. — Decret cu privire la promulgarea Legii pentru aderarea României la Convenția privind răspunderea civilă pentru daune nucleare și la Protocolul comun referitor la aplicarea Convenției de la Viena și a Convenției de la Paris	10	552. — Hotărîre privind circulația titlurilor de valoare	16—19
★		NORME METODOLOGICE	
83/1991. — Decret pentru aderarea României la Convenția internațională privind standardele de pregătire a navigatorilor, brevetare/atestare și efectuare a serviciului de cart, adoptată la Londra la 7 iulie 1978	10	10 355/182 678 — Modificări la Normele metodologice nr. 561/181 040/1992 cu privire la majorarea fondului total destinat plății salariilor pentru care nu se plătește impozit suplimentar, în raport cu sporirea eficienței economice, respectiv a productivității muncii	19

DECRETE ȘI LEGI

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru aderarea României la Protocolul comun referitor la aplicarea Convenției de la Viena și a Convenției de la Paris, încheiat la Viena la 21 septembrie 1988

În temeiul art. 82 alin. 1 lit. h) din Decretul-lege nr. 92/1990 pentru alegerea Parlamentului și a Președintelui României, precum și al art. 1 și 4 din Legea nr. 4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Art. 1. — Se aprobă aderarea României la Protocolul comun referitor la aplicarea Convenției de la Viena și a Convenției de la Paris, încheiat la Viena la 21 septembrie 1988.

Art. 2. — Protocolul comun referitor la aplicarea Convenției de la Viena și a Convenției de la Paris, încheiat la Viena la 21 septembrie 1988 se supune ratificării Parlamentului.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

În temeiul art. 82 alin. 2 din Decretul-lege nr. 92/1990 pentru alegerea Parlamentului și a Președintelui României, contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU

THEODOR STOLOJAN

București, 6 noiembrie 1991.

Nr. 92.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru aderarea României la Convenția privind răspunderea civilă pentru daune nucleare și la Protocolul comun referitor la aplicarea Convenției de la Viena și a Convenției de la Paris

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — România aderă la Convenția privind răspunderea civilă pentru daune nucleare, încheiată la Viena la 21 mai 1963, și la Protocolul comun referitor la aplicarea Convenției de la Viena și a Convenției de la Paris, încheiat la 21 septembrie 1988.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 9 septembrie 1992, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI

academician **ALEXANDRU BÎRLĂDEANU**

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 9 septembrie 1992, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

MARȚIAN ȐAN

București, 3 octombrie 1992.

Nr. 106.

C O N V E Ţ I A

privind răspunderea civilă pentru daune nucleare *)

Părțile contractante, recunoscând necesitatea instituirii unor standarde minime, de natură să asigure protecția financiară împotriva daunelor rezultând din anumite utilizări ale energiei nucleare în scopuri pașnice, convinse că o convenție privind răspunderea civilă pentru daune nucleare va contribui, de asemenea, la dezvoltarea de relații amicale între națiuni, indiferent de sistemele lor constituționale și sociale, au hotărât să încheie o convenție în acest scop și, în consecință, au convenit după cum urmează :

ARTICOLUL I

1. În sensul prezentei convenții :

a) *persoană* înseamnă orice persoană fizică, orice persoană juridică de drept public sau de drept privat, orice organizație internațională cu personalitate juridică în temeiul legii statului pe teritoriul căruia se află instalația și orice stat sau orice subdiviziuni constitutive ale acestuia ;

b) *cetățean al unei părți contractante* cuprinde o parte contractantă sau orice subdiviziuni constitutive ale acesteia, o persoană juridică de drept public ori privat sau orice entitate publică ori privată fără personalitate juridică, stabilită pe teritoriul unei părți contractante ;

c) *exploatant*, în ce privește o instalație nucleară, înseamnă persoana desemnată ori recunoscută de statul pe teritoriul căruia se află instalația ca exploatant al acesteia ;

d) *stat pe teritoriul căruia se află instalația*, în ce privește o instalație nucleară, înseamnă partea contractantă pe teritoriul căreia este situată instalația sau, dacă aceasta nu este situată pe teritoriul nici unui stat, partea contractantă care exploatează ori sub a cărei autoritate este exploatată instalația ;

e) *legea instanței competente* înseamnă legea instanței care are competență jurisdicțională în temeiul prezentei convenții, inclusiv orice norme ale unei asemenea legi referitoare la conflictul de legi ;

f) *combustibil nuclear* înseamnă orice material care permite producerea de energie printr-o reacție în lanț de fisiune nucleară ;

g) *produs sau deșeu radioactiv* înseamnă orice material radioactiv obținut în cursul procesului de producere ori de utilizare a unui combustibil nuclear sau orice material care a devenit radioactiv prin expunere la radiațiile emise în cursul acestui proces, cu excepția radioizotopilor care au atins stadiul final de preparare și sunt susceptibili a fi utilizați în scopuri științifice, medicale, agricole, comerciale sau industriale ;

h) *material nuclear* înseamnă :

1) orice combustibil nuclear, altul decât uraniul natural sau sărăcit, capabil să producă energie printr-o reacție în lanț de fisiune nucleară în afara unui reactor nuclear, sau în combinație cu alte materiale ;

2) orice produs sau deșeu radioactiv ;

i) *reactor nuclear* înseamnă orice structură conținând combustibil nuclear dispus astfel încât să se poată pro-

duce o reacție în lanț de fisiune nucleară, fără altă sursă de neutroni ;

j) *instalație nucleară* înseamnă :

1) orice reactor nuclear, cu excepția aceluia cu care este echipat un mijloc de transport maritim sau aerian, spre a fi folosit ca o sursă de putere, dacă este pentru propulsie sau în orice alt scop ;

2) orice uzină care folosește combustibil nuclear pentru producerea de materiale nucleare și orice uzină de prelucrare a materialelor nucleare, inclusiv orice uzină de retratare a combustibilului nuclear iradiat ;

3) orice instalație în care sînt stocate materiale nucleare, cu excepția depozitărilor în vederea transportului. Statul pe teritoriul căruia se află instalația poate stabili că mai multe instalații nucleare ale unui exploatant care se află pe același amplasament vor fi considerate o singură instalație nucleară ;

k) *daună nucleară* înseamnă :

1) decesul sau orice vătămare corporală a unei persoane, orice deteriorare a bunurilor, care provin sau rezultă din proprietățile radioactive ori dintr-o combinare a acestor proprietăți și a proprietăților toxice, explozive sau altor proprietăți periculoase ale unui combustibil nuclear, ale produselor sau deșeurilor radioactive care se află într-o instalație nucleară ori ale materialelor nucleare care provin dintr-o instalație nucleară sînt produse în această instalație, ori sînt trimise la aceasta ;

2) orice altă pierdere sau daună astfel provocate, în cazul și în măsura în care prevede legea tribunalului competent ;

3) dacă legea statului pe teritoriul căruia se află instalația prevede orice dăunare a persoanei, orice pierdere sau dăunare a bunurilor, care provin ori rezultă din orice radiație ionizantă emisă de orice altă sursă de radiații aflată într-o instalație nucleară ;

l) *accident nuclear* înseamnă orice fapt sau orice succesiune de fapte avînd aceeași origine, care cauzează o daună nucleară.

2. Statul pe teritoriul căruia se află instalația poate, cînd riscurile sînt suficient de reduse, să scutească de la aplicarea prezentei convenții mici cantități de materii nucleare, sub rezerva că :

a) limitele maxime pentru scutirea acestor cantități să fi fost stabilite de Consiliul guvernatorilor al Agenției Internaționale pentru Energia Atomică ;

b) pentru orice scutire, statul pe teritoriul căruia se află instalația să respecte aceste limite.

Consiliul guvernatorilor va proceda periodic la o revizuire a limitelor respective.

*) Traducere

ARTICOLUL II

1. Exploatantul unei instalații nucleare este ținut să răspundă pentru orice daună nucleară, dacă s-a dovedit că a fost cauzată de un accident nuclear :

a) survenit în această instalație nucleară ;

b) implicînd un material nuclear care provine din această instalație sau este produs în aceasta și survenit :

1) înainte ca răspunderea pentru accidentele nucleare cauzate de acest material să fi fost asumată, în temeiul unui contract scris, de către exploatantul unei alte instalații nucleare ;

2) în absența unor prevederi exprese ale unui asemenea contract, înainte ca exploatantul unei alte instalații nucleare să fi preluat acest material ;

3) dacă acest material este destinat unui reactor nuclear utilizat de un mijloc de transport ca sursă de energie, pentru propulsie sau în orice alt scop, înainte ca persoana autorizată să exploateze acest reactor să fi preluat materialul nuclear ;

4) dacă acest material a fost trimis unei persoane aflate pe teritoriul unui stat necontractant, înainte să fi fost descărcat din mijlocul de transport prin intermediul căruia a ajuns pe teritoriul acestui stat necontractant ;

c) implicînd un material nuclear trimis acestei instalații și survenit :

1) după ce răspunderea pentru accidentele nucleare cauzate de respectivul material îi va fi fost transferată, în temeiul unui contract scris, de exploatantul unei alte instalații nucleare ;

2) în absența unei prevederi exprese ale unui contract scris, după ce el va prelua acest material ;

3) după ce el va prelua acest material provenind de la persoana care exploatează un reactor nuclear utilizat de un mijloc de transport ca sursă de energie, fie pentru propulsie, fie în orice alt scop ;

4) dacă acest material a fost trimis, cu consimțămîntul scris al exploatantului, de către o persoană aflată pe teritoriul unui stat necontractant, numai după ce materialul va fi încărcat pe mijlocul de transport cu care trebuie să părăsească teritoriul acestui stat.

Se înțelege că dacă o daună nucleară este cauzată de un accident nuclear survenit într-o instalație nucleară și implicînd materiale nucleare stocate la aceasta în legătură cu transportul acestor materiale, dispozițiile alin. a) al prezentului paragraf nu se aplică dacă un alt exploatant ori o altă persoană este singura răspunzătoare în temeiul dispozițiilor alin. b) sau c) din prezentul paragraf.

2. Statul pe teritoriul căruia se află instalația poate prevedea în legislația sa că, în condițiile care vor putea fi specificate, un transportator de materiale nucleare sau o persoană care manipulează deșeuri radioactive poate, la cererea sa și cu consimțămîntul exploatantului interesat, să fie desemnat sau recunoscut ca exploatant, în locul acestuia, în ce privește respectiv, materialele nucleare sau deșeurile radioactive. Într-un astfel de caz, acest transportator ori această persoană va fi considerat, în sensul prezentei convenții, ca exploatant al unei instalații nucleare pe teritoriul acestui stat.

3. a) În cazul în care o daună nucleară antrenează răspunderea mai multor exploatanți, ei răspund solidar și cumulativ, în măsura în care este imposibil să se determine cu certitudine care este partea din daună imputabilă fiecăruia ;

b) În cazul în care un accident nuclear survine în cursul transportului materialelor nucleare, fie într-unul și același mijloc de transport, fie, în cazul deopotrivă, în cursul transportului, într-una și aceeași instalație nucleară și cauzează o daună nucleară care antrenează răspunderea mai multor exploatanți, răspunderea totală nu poate fi superioară cuantumului cel mai ridicat aplicabil față de unul dintre ei potrivit art. V ;

c) În nici unul din cazurile menționate la alin. a) și b), răspunderea unui exploatant nu poate fi superioară cuantumului care îi este aplicabil potrivit art. V.

4. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3 susmenționat, cînd mai multe instalații nucleare, aparținînd unuia și aceluiași exploatant, sînt implicate într-un accident nuclear, acest exploatant este răspunzător pentru fiecare instalație nucleară implicată, pînă la concurența cuantumului care îi este aplicabil potrivit art. V.

5. În lipsa unei prevederi contrare prezentei convenții nici o persoană, alta decît exploatantul, nu răspunde pentru o daună nucleară. Totodată, prezenta prevedere este fără efect asupra aplicării oricărei convenții internaționale de transport, în vigoare sau deschisă spre semnare, ratificare ori aderare la data la care prezenta convenție a fost deschisă spre semnare.

6. Nici o persoană nu este răspunzătoare de pierderea sau de dauna care nu este o daună nucleară potrivit alin. k) al paragrafului 1 al art. I, dar care ar fi putut fi considerată ca atare potrivit alin. k) 2) al aceluiași paragraf.

7. O acțiune directă poate fi intentată contra persoanei care furnizează o garanție financiară potrivit art. VII, dacă legea instanței competente o prevede.

ARTICOLUL III

Exploatantul răspunzător în temeiul prezentei convenții trebuie să dea transportatorului un certificat emis de asigurător sau de persoana care furnizează garanția financiară, cerută potrivit art. VII, ori în numele său. Certificatul va indica numele și adresa exploatantului, precum și cuantumul, natura și durata de validitate a garanției ; persoana prin care sau în numele căruia a fost emis certificatul nu va putea contesta aceste indicații. Certificatul va preciza în plus care este materialul nuclear la care se aplică garanția și va conține o declarație a autorității competente a statului pe teritoriul căruia se află instalația, atestînd că persoana menționată are calitatea de exploatant în sensul prezentei convenții.

ARTICOLUL IV

1. Exploatantul răspunde obiectiv de orice daună nucleară în temeiul prezentei convenții.

2. Dacă exploatantul face dovada că dauna nucleară a rezultat, în totalitate sau în parte, dintr-o neglijență gravă a persoanei care a suferit-o ori că această persoană a acționat sau a omis să acționeze, cu intenția de a cauza o daună, instanța competentă poate, dacă legea prevede, să-l exonereze pe exploatant, în totalitate sau în parte, de obligația reparării daunei suferite de această persoană.

3. a) Nici o răspundere nu incumbă unui exploatant, în temeiul prezentei convenții, pentru dauna nucleară cauzată de un accident nuclear rezultând direct din acte de conflict armat, ostilități, război civil sau insurtecție ;

b) Cu excepția cazului când legea statului pe teritoriul căruia se află instalația prevede altfel, exploatantul nu este ținut să răspundă pentru dauna cauzată de un accident nuclear rezultând direct dintr-un cataclism nuclear cu caracter excepțional.

4. Când o daună nucleară și o daună nenucleară sînt cauzate de un accident nuclear sau, conjugat, de un accident nuclear și de unul sau mai multe evenimente diferite, această altă daună, în măsura în care nu poate fi separată cu certitudine de dauna nucleară, este considerată, în sensul prezentei convenții, ca o daună nucleară cauzată de accidentul nuclear. Totodată, când o daună este cauzată, conjugat, de un accident nuclear vizat de prezenta convenție și de o emisie de radiații ionizante nevizată de aceasta, nici o dispoziție a prezentei convenții nu limitează și nici nu afectează în alt mod răspunderea față de persoanele care suferă o daună nucleară sau, pe cale de regres ori de contribuție, față de orice persoană care ar putea fi ținută răspunzătoare de această emisie de radiații ionizante.

5. Exploatantul nu răspunde, în temeiul prezentei convenții, de dauna nucleară cauzată :

a) înseși instalației nucleare sau bunurilor aflate pe amplasamentul acestei instalații și care sînt ori trebuie să fie utilizate în raport cu ea ;

b) mijlocului de transport pe care se află materialul nuclear în cauză, în momentul accidentului nuclear.

6. Orice stat pe teritoriul căruia se află instalația poate să prevadă în legislația sa că alin. b) al paragrafului 5 sus-menționat nu se aplică, sub rezerva că în nici un caz răspunderea exploatantului pentru o daună nucleară, alta decît dauna nucleară cauzată mijlocului de transport, să nu fie inferioară sumei de 5 milioane dolari S.U.A. pentru un accident nuclear.

7. Nici o dispoziție a prezentei convenții nu afectează :

a) răspunderea oricărei persoane fizice care a cauzat, printr-o acțiune sau omisiune săvîrșită cu intenția de a cauza o daună nucleară pentru care, potrivit paragrafului 3 sau paragrafului 5 sus-menționate, nu este ținut să răspundă în temeiul prezentei convenții ;

b) răspunderea exploatantului, în afara prezentei convenții, pentru o daună nucleară, pentru care, potrivit alin. b) al paragrafului 5 sus-menționat, exploatantul nu este ținut să răspundă în temeiul prezentei convenții.

ARTICOLUL V

1. Statul pe teritoriul căruia se află instalația poate limita răspunderea exploatantului la un quantum care nu va fi inferior sumei de 5 milioane dolari S.U.A. pentru un accident nuclear.

2. Orice limite ale răspunderii, stabilite potrivit prezentului articol, nu includ daunele-interese ori cheltuielile acordate de instanță cu titlu de reparare a unei daune nucleare.

3. Dolarul S.U.A. menționat în prezenta convenție este o unitate de cont care echivalează cu valoarea-aur

a dolarului S.U.A. la data de 29 aprilie 1963, respectiv 35 dolari S.U.A. pentru o uncie de aur fin.

4. Cifra indicată în paragraful 6 al art. IV și în paragraful sus-menționat poate fi convertită în moneda națională prin rotunjire.

ARTICOLUL VI

1. Dreptul la reparație, în temeiul prezentei convenții, se stinge dacă o acțiune nu este introdusă în 10 ani de la data accidentului nuclear. Totodată, dacă, potrivit legii statului pe teritoriul căruia se află instalația, răspunderea exploatantului este acoperită printr-o asigurare sau orice altă garanție financiară ori prin fonduri publice, pe o perioadă mai mare de 10 ani, legea instanței competente poate prevedea că dreptul la reparație recunoscut împotriva exploatantului nu se stinge decît la expirarea perioadei în care răspunderea exploatantului este astfel acoperită potrivit legii statului pe teritoriul căruia se află instalația. Această prelungire a termenului de decădere nu aduce atingere, în nici un caz, dreptului la reparație în temeiul prezentei convenții al persoanelor care au intentat contra exploatantului, înainte de expirarea respectivului termen de 10 ani, o acțiune subsecventă morții sau vătămării corporale a persoanelor.

2. Când o daună nucleară este cauzată de un accident nuclear implicînd un material nuclear care, în momentul accidentului nuclear, a fost furat, pierdut, aruncat peste bord sau abandonat, termenul vizat în paragraful 1 sus-menționat este calculat de la data acestui accident nuclear, dar nu poate fi, în nici un caz, mai mare de 20 ani calculați de la data furtului, pierderii, aruncării peste bord ori abandonului.

3. Legea instanței competente poate stabili un termen de decădere sau de prescripție care nu va fi mai mic de 3 ani calculați de la data la care victima daunei nucleare a cunoscut sau ar fi trebuit să cunoască dauna și identitatea exploatantului căruia îi incumbă răspunderea, fără ca termenele indicate în paragrafele 1 și 2 sus-menționate să poată fi depășite.

4. Cu excepția cazului că legea instanței competente nu dispune altfel, orice persoană care afirmă că a suferit o daună nucleară și care a introdus o acțiune în reparație în termenul aplicabil în temeiul prezentului articol își poate modifica cererea în sensul includerii oricărei agravări a daunei, chiar după expirarea acestui termen, atît timp cît o hotărîre definitivă nu a fost pronunțată.

5. Dacă competența jurisdicțională trebuie să fie atribuită potrivit alin. b) al paragrafului 3 al art. XI și o cerere în acest scop a fost promovată în fața uneia dintre părțile contractante imputernicite să determine termenul aplicabil în temeiul prezentului articol, orice acțiune poate fi introdusă în termen de 6 luni de la atribuirea competenței, în cazul în care aceasta ar interveni cu mai puțin de 6 luni înaintea expirării termenului respectiv.

ARTICOLUL VII

1. Exploatantul este obligat să instituie o asigurare sau orice garanție financiară care să-i acopere răspunderea pentru dauna nucleară ; quantumul, natura și

condițiile asigurării sau garanției sînt determinate de statul pe teritoriul căruia se află instalația. Statul pe teritoriul căruia se află instalația asigură plata indemnizațiilor pentru dauna nucleară, recunoscute ca fiind în sarcina exploatantului, furnizînd sumele necesare în măsura în care asigurarea sau garanția financiară nu ar fi suficiente, fără ca această plată să poată, totuși, depăși limita eventual stabilită în temeiul art. V.

2. Nimic în paragraful 1 sus-menționat nu obligă o parte contractantă, nici vreuna din subdiviziunile sale politice, cum ar fi state ori republici, să instituie o asigurare sau orice altă garanție financiară acoperind răspunderea sa ca exploatant.

3. Fondurile provenind dintr-o asigurare sau din orice altă garanție financiară ori furnizate de statul pe teritoriul căruia se află instalația, potrivit paragrafului 1 sus-menționat, sînt rezervate exclusiv reparației datorate în aplicarea prezentei convenții.

4. Asigurătorul sau orice alt garant financiar nu poate suspenda asigurarea sau garanția financiară prevăzută în paragraful 1 sus-menționat și nici nu o poate închide fără un preaviz de cel puțin 2 luni, dat în scris autorității publice competente, nici, în măsura în care această asigurare sau altă garanție financiară privește un transport de materiale nucleare, pe durata acestui transport.

ARTICOLUL VIII

Sub rezerva prevederilor prezentei convenții, natura, forma și întinderea reparației, ca și repartitia echitabilă a indemnizațiilor; sînt guvernate de legea instanței competente.

ARTICOLUL IX

1. Dacă prevederile unui regim de asigurări de boală, de asigurări sociale, de securitate socială, de asigurare împotriva accidentelor de muncă sau a bolilor profesionale cuprind dispoziții privind indemnizarea daunelor nucleare, drepturile la reparație, în temeiul prezentei convenții, ale beneficiarilor acestui regim, ca și drepturile de regres contra exploatantului răspunzător prevăzute de acest regim sînt determinate, sub rezerva prevederilor prezentei convenții, de legea părții contractante sau de regulamentul organizației internaționale care au stabilit asemenea regimuri.

2. a) Dacă un cetățean al unei părți contractante, altul decît exploatantul, a reparat un prejudiciu nuclear în temeiul unei convenții internaționale sau a legii unui stat necontractant, el dobîndește prin subrogare, în concurența sumei vărsate, drepturile de care persoana astfel indemnizată ar fi beneficiat în temeiul prezentei convenții. Nici o persoană nu va putea dobîndi un drept de acest fel în cazul și în măsura în care exploatantul are contra sa un drept de regres în temeiul prezentei convenții ;

b) Nici o prevedere a prezentei convenții nu ar putea împiedica un exploatant care a plătit o indemnizație pentru un prejudiciu nuclear cu alte fonduri decît cele care au fost furnizate potrivit paragrafului 1 al art. VII să reasigure persoana care a furnizat o garanție financiară în aplicarea respectivului paragraf ori statul pe teritoriul căruia se află instalația, în

concurența sumei pe care a vărsat-o, pentru cuantumul pe care persoana astfel indemnizată l-ar fi obținut în temeiul prezentei convenții.

ARTICOLUL X

Exploatantul nu are drept de regres decît :

a) dacă un asemenea drept a fost prevăzut expres într-un contract scris ; sau

b) dacă accidentul nuclear rezultă dintr-o acțiune ori omisiune săvîrșite cu intenția de a cauza o daună, contra persoanei fizice care a acționat sau a omis să acționeze cu această intenție.

ARTICOLUL XI

1. Cu excepția cazurilor în care prezentul articol prevede altfel, instanțele părții contractante pe teritoriul căreia s-a produs accidentul nuclear sînt singurele competente pentru soluționarea acțiunilor introduse conform art. II.

2. Cînd accidentul nuclear a survenit în afara teritoriului oricărei părți contractante sau dacă locul accidentului nu a putut fi determinat cu precizie, instanțele statului pe teritoriul căruia se află instalația aparținînd exploatantului răspunzător sînt competente pentru soluționarea acestor acțiuni.

3. Cînd instanțele mai multor părți contractante pot fi competente potrivit paragrafelor 1 sau 2 sus-menționate, competența este atribuită :

a) dacă accidentul nuclear a survenit în parte în afara teritoriului oricărei părți contractante și în parte pe teritoriul unei singure părți contractante, instanțelor acesteia din urmă ;

b) în orice alte cazuri, instanțelor părții contractante desemnate prin acordul părților contractante ale căror instanțe ar fi competente în temeiul paragrafelor 1 sau 2 sus-menționate.

ARTICOLUL XII

1. Orice hotărîre definitivă pronunțată de o instanță avînd competență jurisdicțională în temeiul art. XI trebuie să fie recunoscută pe teritoriul oricărei alte părți contractante, mai puțin dacă :

a) hotărîrea nu a fost obținută prin dol ;

b) persoana contra căreia hotărîrea a fost pronunțată nu a avut posibilitatea să-și susțină cauza în condiții echitabile ;

c) hotărîrea nu este contrară ordinii publice a părții contractante unde trebuie să fie recunoscută sau nu este conformă cu normele fundamentale ale justiției.

2. Orice hotărîre definitivă, care este recunoscută și a cărei executare este cerută în forma pretinsă de legea părții contractante unde executarea s-a cerut, este executorie ca și orice hotărîre a instanțelor acestei părți contractante.

3. Orice cauză în privința căreia s-a pronunțat o hotărîre nu mai poate face obiectul unei noi examinări pe fond.

ARTICOLUL XIII

Prezenta convenție și legea națională aplicate în temeiul prevederilor sale se aplică fără nici o dis-

criminare bazată pe cetățenie, domiciliu ori reședință.

ARTICOLUL XIV

Dacă o acțiune este introdusă, în temeiul prezentei convenții, la instanța competentă, potrivit art. XI, nici o imunitate de jurisdicție decurgând din normele dreptului intern sau ale dreptului internațional nu poate fi invocată, mai puțin în privința măsurilor de executare

ARTICOLUL XV

Fiecare parte contractantă adoptă măsurile potrivite pentru a asigura că repararea unei daune nucleare, ca și daunele-interese și cheltuielile acordate de instanță cu acest titlu, primele de asigurare și de reasigurare ca și fondurile provenind dintr-o asigurare, reasigurare sau din orice altă garanție financiară ori fondurile furnizate de statul pe teritoriul căruia se află instalația, potrivit prezentei convenții, sînt liber convertibile în moneda părții contractante pe teritoriul căreia prejudiciul a fost suferit, a părții contractante pe teritoriul căreia reclamantul își are reședința obișnuită și, în privința primelor și prestațiilor de asigurare și reasigurare, în moneda specificată în contractul de asigurare sau de reasigurare.

ARTICOLUL XVI

Nimeni nu va avea dreptul să fie despăgubit în temeiul prezentei convenții în măsura în care dauna nucleară i-a fost deja reparată în temeiul unei alte convenții internaționale privind răspunderea civilă în domeniul energiei nucleare.

ARTICOLUL XVII

Prezenta convenție nu aduce atingere aplicării convențiilor sau acordurilor internaționale relative la răspunderea civilă în domeniul energiei nucleare care sînt în vigoare ori deschise spre semnare, ratificare ori aderare la data la care prezenta convenție este deschisă spre semnare, în privința părților la aceste acorduri ori convenții.

ARTICOLUL XVIII

Prezenta convenție nu va fi interpretată ca afectînd drepturile de care ar putea beneficia o parte contractantă în temeiul dreptului internațional public în privința unei daune nucleare.

ARTICOLUL XIX

1. Orice parte contractantă care încheie un acord în virtutea alin. b) al paragrafului 3 al art. XI va comunica fără întârziere textul prezentului acord directorului general al Agenției Internaționale pentru Energia Atomică, în vederea informării și comunicării către celelalte părți contractante.

2. Orice parte contractantă va comunica directorului general, în vederea informării și comunicării către celelalte părți contractante, textul legilor și regulamentelor sale referitoare la problemele tratate de prezenta convenție.

ARTICOLUL XX

Indiferent dacă o parte contractantă va pune capăt aplicării prezentei convenții în ce o privește, potrivit art. XXV ori o va denunța, potrivit art. XXVI, prevederile prezentei convenții rămîn aplicabile față de orice daună nucleară cauzată de un accident nuclear survenit înainte de data la care prezenta convenție încetează să se aplice față de această parte contractantă

ARTICOLUL XXI

Prezenta convenție va fi deschisă spre semnare pentru statele reprezentate la Conferința internațională privind răspunderea civilă în materie de daune nucleare, ținută la Viena în perioada 29 aprilie — 19 mai 1963.

ARTICOLUL XXII

Prezenta convenție va fi ratificată, iar instrumentele de ratificare vor fi depuse pe lângă directorul general al Agenției Internaționale pentru Energia Atomică

ARTICOLUL XXIII

Prezenta convenție va intra în vigoare la 3 luni după depunerea celui de-al cincilea instrument de ratificare și, pentru orice stat care ratifică ulterior, la 3 luni după depunerea instrumentului de ratificare de către acest stat.

ARTICOLUL XXIV

1. Orice stat membru al O.N.U., al unei instituții specializate ori al Agenției Internaționale pentru Energia Atomică, nereprezentat la Conferința internațională privind răspunderea civilă în materie de daune nucleare, ținută la Viena în perioada 29 aprilie — 19 mai 1963, va putea adera la prezenta convenție.

2. Instrumentele de aderare vor fi depuse pe lângă directorul general al Agenției Internaționale pentru Energia Atomică.

3. Pentru orice stat care aderă, convenția va intra în vigoare la 3 luni după data depunerii instrumentului de aderare, cu condiția să intre în vigoare conform art. XXIII.

ARTICOLUL XXV

1. Prezenta convenție este încheiată pentru o perioadă de 10 ani de la data intrării sale în vigoare. Orice parte contractantă va putea pune capăt, în ceea

ce o privește, aplicării prezentei convenții la sfârșitul acestei perioade dînd un preaviz de un an în acest scop directorului general al Agenției Internaționale pentru Energia Atomică.

2. Prezenta convenție va rămîne în continuare în vigoare pentru o perioadă de 5 ani față de părțile contractante care nu au pus capăt aplicării sale potrivit paragrafului 1 sus-menționat și, ulterior, pentru perioade succesive de 5 ani, față de părțile contractante care nu îi vor pune capăt la sfârșitul unuia din aceste perioade, dînd un preaviz de un an în acest scop directorului general al Agenției Internaționale pentru Energia Atomică.

ARTICOLUL XXVI

1. O conferință va fi convocată de directorul general al Agenției Internaționale pentru Energia Atomică la orice dată în cadrul perioadei de 5 ani care va urma datei intrării sale în vigoare, pentru a examina revizuirea prezentei convenții, dacă o treime din părțile contractante își exprimă acordul în acest sens.

2. Orice parte contractantă poate denunța prezenta convenție, prin notificare către directorul general al Agenției Internaționale pentru Energia Atomică, într-un termen de 12 luni după prima conferință de revizuire ținută potrivit paragrafului 1 sus-menționat.

3. Orice denunțare va dobîndi efect la un an de la data primirii notificării în acest scop de către directorul general al Agenției Internaționale pentru Energia Atomică.

Drept pentru care plenipotențiarilor subsemnați, deplin împuterniciți în acest sens, au semnat prezenta convenție:

Făcută la Viena, la 21 mai 1963.

PROTOCOL COMUN

referitor la aplicarea Convenției de la Viena și a Convenției de la Paris *)

Părțile contractante, văzînd Convenția de la Viena privind răspunderea civilă pentru daune nucleare, din 21 mai 1963, văzînd Convenția de la Paris privind răspunderea civilă în domeniul energiei nucleare, din 29 iulie 1960, amendată prin Protocolul adițional din 28 ianuarie 1964 și prin Protocolul din 16 noiembrie 1982, considerînd că Convenția de la Viena și Convenția de la Paris sînt analoge pe fond și că nici un stat nu este parte, în acest moment, la ambele convenții,

convinse că aderarea la una din convenții de către statele părți la cealaltă convenție ar putea crea dificultăți legate de aplicarea simultană a celor două convenții la același accident nuclear,

doritoare să stabilească o legătură între Convenția de la Viena și Convenția de la Paris extinzînd, reciproc, beneficiul regimului special de răspundere civilă în materie de prejudicii nucleare instituit în temeiul fiecărei convenții și de a elimina divergențele rezultînd din aplicarea simultană a celor două convenții la același accident nuclear,

au convenit cele ce urmează :

ARTICOLUL I

În prezentul protocol :

a) *Convenția de la Viena* desemnează Convenția de la Viena privind răspunderea civilă pentru daune nucleare, din 21 mai 1963, ca și orice amendament adus acestei convenții, care este în vigoare pentru o parte contractantă la prezentul protocol ;

b) *Convenția de la Paris* desemnează Convenția de la Paris privind răspunderea civilă în domeniul energiei nucleare, din 29 iulie 1960, ca și orice amenda-

ARTICOLUL XXVII

Directorul general al Agenției Internaționale pentru Energia Atomică va notifica statelor invitate la Conferința internațională privind răspunderea civilă în materie de daune nucleare, ținută la Viena în perioada 29 aprilie — 19 mai 1963, și statelor care au aderat la convenție :

a) semnarea, ca și primirea instrumentelor de ratificare ori aderare; în aplicarea art. XXI, XXII și XXIV ;

b) data la care convenția va intra în vigoare, în aplicarea art. XXIII ;

c) primirea notificărilor de retragere și denunțare, în aplicarea art. XXV și XXVI ;

d) cererile de convocare a unei conferințe de revizuire a convenției, în aplicarea art. XXVI.

ARTICOLUL XXVIII

Prezenta convenție va fi înregistrată de directorul general al Agenției Internaționale pentru Energia Atomică, conform art. 102 al Cartei O.N.U.

ARTICOLUL XXIX

Textul original al prezentei convenții, ale cărui versiuni în limbile engleză, spaniolă, franceză și rusă au aceeași valoare, va fi depus pe lîngă directorul general al Agenției Internaționale pentru Energia Atomică, care va elibera copii certificate conforme.

ment adus acestei convenții, care este în vigoare pentru o parte contractantă la prezentul protocol.

ARTICOLUL II

În sensul prezentului protocol :

a) exploatantul unei instalații nucleare aflate pe teritoriul unei părți la Convenția de la Viena răspunde, potrivit acestei convenții, pentru prejudiciile nucleare cauzate pe teritoriul unei părți contractante atît la Convenția de la Paris, cît și la prezentul protocol ;

*) Traducere.

b) exploatantul unei instalații nucleare aflate pe teritoriul unei părți la Convenția de la Paris răspunde, potrivit acestei convenții, pentru prejudiciile nucleare cauzate pe teritoriul unei părți contractante atât la Convenția de la Viena, cât și la prezentul protocol.

ARTICOLUL III

1. Convenția de la Viena ori Convenția de la Paris se aplică unui accident nuclear, una cu excluderea celeilalte.

2. În cazul unui accident nuclear survenit la o instalație nucleară, convenția aplicabilă este aceea la care este parte statul pe teritoriul căruia se află instalația.

3. În cazul unui accident nuclear survenit în afara unei instalații nucleare și care implică materii nucleare în curs de transport, convenția aplicabilă este aceea la care este parte statul pe teritoriul căruia se află instalația nucleară al cărui exploatant răspunde fie în temeiul alin. 1 b) și c) ale art. II al Convenției de la Viena, fie al paragrafului a) și b) al art. 4 al Convenției de la Paris.

ARTICOLUL IV

1. Articolele I—XV ale Convenției de la Viena se aplică, în privința părților contractante la prezentul protocol care sînt părți la Convenția de la Paris, în același mod ca între părțile la Convenția de la Viena.

2. Articolele 1—14 ale Convenției de la Paris se aplică, în privința părților contractante la prezentul protocol care sînt părți la Convenția de la Viena, în același mod ca între părțile la Convenția de la Paris.

ARTICOLUL V

Prezentul protocol este deschis spre semnare pentru toate statele care au semnat sau ratificat fie Convenția de la Viena, fie Convenția de la Paris, ori au aderat la una sau la cealaltă, cu începere de la 21 septembrie și pînă la data intrării sale în vigoare, la sediul A.I.E.A.

ARTICOLUL VI

1. Prezentul protocol este supus ratificării, acceptării, aprobării sau aderării.

Instrumentele de ratificare, de acceptare ori de aprobare nu vor fi admise decît din partea statelor părți fie la Convenția de la Viena, fie la Convenția de la Paris. Statele în cauză care nu vor fi semnat prezentul protocol vor putea adera la acesta.

2. Instrumentele de ratificare, de acceptare, de aprobare ori de aderare vor fi depuse la directorul general al A.I.E.A., care este astfel desemnat ca depozitar al prezentului protocol.

ARTICOLUL VII

1. Prezentul protocol va intra în vigoare la 3 luni de la data depunerii instrumentelor de ratificare, de

acceptare, de aprobare ori de aderare de către cel puțin 5 state părți la Convenția de la Viena și 5 state părți la Convenția de la Paris. Pentru fiecare stat care ratifică prezentul protocol, îl acceptă, îl aprobă ori aderă la el după depunerea instrumentelor sus-menționate, prezentul protocol va intra în vigoare la 3 luni de la data depunerii instrumentelor de ratificare, de acceptare, de aprobare ori de aderare.

2. Prezentul protocol va rămîne în vigoare pe toată durata cît Convenția de la Viena și Convenția de la Paris vor fi în vigoare.

ARTICOLUL VIII

1. Orice parte contractantă poate denunța prezentul protocol prin notificare scrisă adresată depozitarului.

2. Denunțarea va dobîndi efect la un an după data primirii notificării de către depozitar.

ARTICOLUL IX

1. Orice parte contractantă care încetează să fie parte fie la Convenția de la Viena, fie la Convenția de la Paris, trebuie să facă cunoscut depozitarului că pune capăt aplicării acestei convenții în ce o privește, precum și data la care retragerea dobîndește efect.

2. Prezentul protocol încetează să se aplice unei părți contractante care a pus capăt aplicării fie a Convenției de la Viena, fie a Convenției de la Paris, la data la care retragerea dobîndește efect.

ARTICOLUL X

Depozitarul va notifica fără întîrziere părților contractante și statelor invitate la Conferința privind relația dintre Convenția de la Paris și Convenția de la Viena, ca și Secretarului general al O.E.C.D. :

a) fiecare semnare a prezentului protocol ;

b) fiecare depunere a unui instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare referitor la prezentul protocol ;

c) intrarea în vigoare a prezentului protocol ;

d) orice denunțare ;

e) orice informație primită în aplicarea art. IX.

ARTICOLUL XI

Textul original al prezentului protocol, ale cărui versiuni arabă, chineză, engleză, franceză, rusă și spaniolă sînt egal autentice, va fi depus la depozitar, care va elibera copii certificate conforme părților contractante și statelor invitate la Conferința privind relația dintre Convenția de la Paris și Convenția de la Viena, ca și Secretarului general al O.E.C.D.

Drept pentru care subsemnații, deplin autorizați de guvernele respective, au semnat prezentul protocol comun.

Făcut la Viena, la 21 septembrie 1988.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T**

cu privire la promulgarea Legii pentru aderarea României la Convenția privind răspunderea civilă pentru daune nucleare și la Protocolul comun referitor la aplicarea Convenției de la Viena și a Convenției de la Paris

În temeiul art. 77 alin. (1) din Constituția României, promulgăm Legea pentru aderarea României la Convenția privind răspunderea civilă pentru daune nucleare și la Protocolul comun referitor la aplicarea Convenției de la Viena și a Convenției de la Paris și dispunem publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 2 octombrie 1992.
Nr. 197.

★

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T**

pentru aderarea României la Convenția internațională privind standardele de pregătire a navigatorilor, brevetare/atestare și efectuare a serviciului de cart, adoptată la Londra la 7 iulie 1978

În temeiul art. 82 alin. 1 lit. h) din Decretul-lege nr. 92/1990 pentru alegerea Parlamentului și a Președintelui României, precum și al art. 1 și 4 din Legea nr. 4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Art. 1. — Se aprobă aderarea României la Convenția internațională privind standardele de pregătire a navigatorilor, brevetare/atestare și efectuare a serviciului de cart, adoptată la Londra la 7 iulie 1978.

Art. 2. — Convenția internațională privind standardele de pregătire a navigatorilor, brevetare/atestare și efectuare a serviciului de cart, adoptată la Londra la 7 iulie 1978, se supune ratificării Parlamentului.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

În temeiul art. 82 alin. 2 din Decretul-lege nr. 92/1990 pentru alegerea Parlamentului și a Președintelui României, contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
PETRE ROMAN

București, 23 septembrie 1991.
Nr. 83.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru aderarea României la Convenția internațională
privind standardele de pregătire a navigatorilor,
brevetare/atestare și efectuare a serviciului de cart,
adoptată la Londra la 7 iulie 1978 (STCW 1978)**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — România aderă la Convenția internațională privind standardele de pregătire a navigatorilor, brevetare/atestare și efectuare a serviciului de cart, adoptată la Londra la 7 iulie 1978 (STCW 1978).

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 9 septembrie 1992, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
academician **ALEXANDRU BÎRLĂDEANU**

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 9 septembrie 1992, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
MARȚIAN DAN

București, 3 octombrie 1992.
Nr. 107.

CONVENȚIA INTERNAȚIONALĂ

privind standardele de pregătire a navigatorilor, brevetare/atestare și efectuare a serviciului de cart, 1978 *)

Părțile la această convenție,

dorind să promoveze siguranța vieții și a bunurilor pe mare și să protejeze mediul marin, prin stabilirea de comun acord a standardelor internaționale de pregătire a navigatorilor, brevetare/atestare și efectuare a serviciului de cart,

luând în considerare faptul că acest scop poate fi atins în condițiile cele mai bune prin încheierea unei Convenții internaționale referitoare la standardele de pregătire a navigatorilor, brevetare/atestare și efectuare a serviciului de cart,

au convenit asupra următoarelor :

ARTICOLUL I

Obligații generale conform convenției

(1) Părțile își asumă responsabilitatea să aplice prevederile convenției și ale anexei **) care constituie parte integrantă a convenției. Orice referire la convenție constituie, în același timp, o referire la anexă.

(2) Părțile își asumă responsabilitatea promulgării tuturor legilor, decretelor, ordinelor și regulamentelor și luării tuturor celorlalte măsuri necesare aplicării integrale a convenției astfel încât să se asigure de faptul că, din punctul de vedere al siguranței vieții și a bunurilor pe mare și al protecției mediului marin, na-

vigatorii de la bordul navelor sint atestați și apți pentru efectuarea serviciului.

ARTICOLUL II

Definiții

În contextul prezentei convenții, cu excepția unor prevederi contrare, s-au formulat următoarele definiții :

a) *parte* desemnează un stat pentru care convenția a intrat în vigoare ;

b) *administrație* desemnează guvernul părții care autorizează arborarea pavilionului său ;

*) Traducere.

**) Anexa va fi comunicată autorităților competente direct interesate.

c) *dovadă de atestare* desemnează un document valabil, indiferent de numele sub care acesta este cunoscut, emis de către administrație sau cu autorizația acesteia, sau recunoscut de către administrația care autorizează deținătorul acesteia să execute funcția după cum este stabilit în acest document sau după cum se prevede prin regulamentele naționale ;

d) *atestat* desemnează atributul de deținere legală a unei dovezi de atestare ;

e) *organizație* desemnează Organizația Interguvernamentală Consultativă Maritimă (I.M.C.O.) ;

f) *secretar general* desemnează secretarul general al organizației ;

g) *navă maritimă* desemnează o navă, exceptând nava care navigă numai în ape interioare sau în ape din zone adăpostite sau foarte apropiate acestora unde se aplică regulamentele portuare ;

h) *navă de pescuit* desemnează o navă utilizată pentru capturarea de pește, balene, foci, morse sau alte vietăți marine ;

i) *Regulamentul de radiocomunicații* desemnează Regulamentul de radiocomunicații anexat sau considerat ca fiind anexat celei mai recente convenții internaționale de telecomunicații în vigoare în acel moment

ARTICOLUL III

Domeniul de aplicare

Convenția se va aplica navigatorilor de la bordul navelor maritime, autorizate să arboreze pavilionul unei părți cu excepția celor care efectuează serviciul la bordul :

a) navelor militare, navelor auxiliare sau altor nave, care sînt proprietatea unui stat sau exploatate de acesta și sînt angajate numai pentru serviciul guvernamental necomercial ; cu toate acestea fiecare parte trebuie să se asigure, prin adoptarea unor măsuri adecvate care să nu afecteze operațiunile sau capacitățile operaționale ale acestor nave, că persoanele care efectuează serviciul la bord îndeplinesc cerințele convenției în măsura în care acest fapt este rațional și posibil ;

b) navelor de pescuit ;

c) ambarcațiunilor de agrement care nu sînt angajate în activitatea de comerț ;

d) navelor cu corp din lemn de o construcție simplă.

ARTICOLUL IV

Comunicarea informațiilor

(1) Părțile trebuie să comunice cît mai curînd posibil secretarului general :

a) textul legilor, decretelor, ordinelor, regulamentelor și instrumentelor promulgate pentru problemele ce se află în sfera de interes a convenției ;

b) detaliile complete, acolo unde este cazul, despre conținutul și durata cursurilor de pregătire, precum și sistemul național de examinare și alte cerințe pentru fiecare dovadă de atestare emisă conform convenției ;

c) un număr suficient de modele pentru dovezile de atestare emise conform convenției.

(2) Secretarul general va aduce la cunoștință tuturor părților primirea oricăror comunicări sub incidența paragrafului (1) a) și *inter alia*, în contextul paragrafelor (IX) și (X), le va furniza la cerere orice informații care i-au fost comunicate sub incidența paragrafelor (1) b) și c).

ARTICOLUL V

Alte tratate și interpretarea lor

(1) Toate tratatele, convențiile și acordurile anterioare privind standardele de pregătire a navigatorilor, atestarea și efectuarea serviciului de cart, aflate în vigoare între părți, se vor aplica integral pe durata prestabilită :

a) navigatorilor cărora nu li se aplică prezenta convenție ;

b) navigatorilor cărora li se aplică prezenta convenție în ceea ce privește problemele pentru care nu există prevederi exprese.

(2) Cu toate acestea, în măsura în care asemenea tratate, convenții sau acorduri contravin prevederilor convenției, părțile trebuie să-și revizuiască angajamentele în conformitate cu aceste tratate, convenții și acorduri în scopul de a se asigura că nu există nici un conflict între aceste angajamente și obligațiile care le revin conform convenției.

(3) Toate problemele care nu sînt prevăzute în mod expres în convenție rămîn supuse legislației părților.

(4) Nici o dispoziție din prezenta convenție nu va prejudicia codificarea și dezvoltarea Dreptului Mării, de către Conferința Națiunilor Unite asupra Dreptului Mării, conferință convocată urmare a Rezoluției 2750 C (XXV) a Adunării Generale a Națiunilor Unite ; de asemenea, convenția nu va prejudicia cerințele actuale sau viitoare, precum și prevederile legale ale oricărui stat în ceea ce privește Dreptul Mării, natura și întinderea jurisdicției statului riveran și a legii pavilionului.

ARTICOLUL VI

Dovezi de atestare

(1) Dovezile de atestare pentru comandanți, ofițeri și pentru alte categorii de navigatori vor fi eliberate acelor candidați care, conform cerințelor administrației, îndeplinesc condițiile referitoare la stagiu, vîrstă, stare de sănătate, pregătire, atestare și examinare conform prevederilor corespunzătoare din anexa convenției.

(2) Dovezile de atestare pentru comandanți și ofițeri eliberate în conformitate cu prezentul articol vor fi vizate de administrația emitentă sub forma prescrisă în Regula 1/2 din anexă. Dacă limba utilizată pe dovida de atestare nu este limba engleză trebuie adăugată o traducere în această limbă.

ARTICOLUL VII

Prevederi tranzitorii

(1) O dovadă de atestare a competenței sau pentru serviciul la bord în funcția pentru care convenția cere o dovadă de atestare, care înainte de intrarea în vi-

goare a convenției pentru o parte a fost emisă conform legilor acelei părți sau Regulamentului de radiocomunicații va fi considerată valabilă după intrarea în vigoare a convenției pentru partea respectivă.

(2) După intrarea în vigoare a convenției pentru o parte, administrația acesteia poate continua să elibereze dovezi de atestare a competenței conform practicii sale precedente pe o perioadă nu mai mare de 5 ani. Asemenea dovezi de atestare vor fi considerate valabile în sensul convenției. În timpul acestei perioade de tranziție asemenea dovezi de atestare vor fi eliberate numai navigatorilor care și-au început serviciul la bord, în compartimentul autorizat prin dovezile de atestare, înainte de intrarea în vigoare a convenției pentru acea parte. Administrația trebuie să se asigure de faptul că toți ceilalți candidați pentru atestare vor fi examinați și atestați în conformitate cu convenția.

(3) În decurs de 2 ani de la intrarea în vigoare a convenției pentru o parte, acea parte poate elibera o dovadă de atestare pentru serviciul la bord navigatorilor care nu posedă nici o dovadă de atestare, conform convenției, sau nici o dovadă de atestare a competenței emisă conform legilor acelei părți înainte de intrarea în vigoare a convenției pentru acea parte, în următoarele condiții :

a) candidatul a efectuat serviciul la bordul navei în calitate pentru care solicită o dovadă de atestare timp de minimum 3 ani din ultimii 7 care au precedat intrarea în vigoare a convenției pentru acea parte ;

b) candidatul face dovada că a îndeplinit sarcinile de serviciu în mod satisfăcător ;

c) candidatul se conformează cerințelor administrației în ceea ce privește starea de sănătate, inclusiv acuitatea vizuală și auditivă, ținând seama de vârsta avută la data solicitării dovezii de atestare.

În sensul convenției, o dovadă de atestare pentru serviciul la bordul navei, eliberată conform prevederilor acestui paragraf, va fi considerată echivalentă unei dovezi de atestare eliberate conform convenției.

ARTICOLUL VIII

Acordarea de dispense

(1) În condiții de extremă necesitate, administrațiile, atunci când apreciază că nu se pun în pericol persoanele, bunurile sau mediul marin, pot emite o dispensă care să permită unui anumit navigator să execute serviciul pe o anumită navă pe durata unei perioade specificate ce nu va depăși 6 luni într-o funcție pentru care nu deține dovada de atestare corespunzătoare dar nu în funcția de radiotelegrafist sau operator radiotelefonist exceptând prevederile contrare din Regulamentul de radiocomunicație ; condiția care se impune este ca persoana în cauză să posedă cunoștințe corespunzătoare funcției vacante pentru care se acordă dispensa și o poate îndeplini în manieră sigură, conform cerințelor administrației. Totuși, nu se vor acorda dispense pentru funcțiile de comandant și șef mecanic, decît în cazuri de forță majoră și atunci numai pentru o perioadă cît mai scurtă.

(2) Orice dispensă pentru o funcție se va acorda numai unei persoane atestate în mod corespunzător să îndeplinească funcția imediat inferioară.

Acolo unde nu se cere, conform convenției, o atestare pentru o funcție inferioară se poate emite o dispensă unei persoane a cărei calificare și experiență sînt, din punct de vedere al administrației, corespunzătoare cerințelor funcției care urmează a fi îndeplinite. În cazul în care persoana nu deține o dovadă de atestare corespunzătoare, persoana respectivă trebuie să dea un test acceptat de administrație ca dovadă că o atare dispensă i se poate acorda în deplină siguranță. În plus, administrațiile trebuie să se asigure că postul în discuție va fi ocupat de către deținătorul unei dovezi de atestare corespunzătoare, în timpul cel mai scurt.

(3) Părțile trebuie să trimită secretarului general, imediat ce e posibil, după data de 1 ianuarie a fiecărui an, un raport care să conțină informații asupra numărului total de dispense eliberate pe parcursul anului, navelor maritime, pentru fiecare din funcțiile pentru care se cere o dovadă de atestare cît și informații asupra numărului de nave sub și peste 1600 TRB.

ARTICOLUL IX

Echivalențe

(1) Convenția nu va interzice unei administrații să păstreze sau să adopte alte sisteme de pregătire și educație, inclusiv serviciul pe navele maritime și sistemul organizat la bord adaptat progresului tehnic și tipurilor speciale de nave și de comerț cu condiția ca nivelul serviciului, cunoștințele și eficiența în ceea ce privește manevrarea navei și manipularea mărfii să asigure gradul necesar de siguranță pe navă și să aibă un efect preventiv în raport cu poluarea cel puțin echivalente cu prevederile convenției.

(2) Detaliile referitoare la astfel de forme de organizare vor fi raportate cît mai curînd posibil secretarului general, care le va transmite tuturor părților.

ARTICOLUL X

Controlul

(1) Navele, cu excepția celor excluse prin art. III în timp ce se află în porturile unei părți, sînt supuse controlului de către ofițerii legal autorizați de acea parte, care vor verifica dacă toți navigatorii îmbarcați, care trebuie să posedă o dovadă de atestare conform convenției, sînt atestați corespunzător sau dețin dispensa adecvată. Asemenea dovezi de atestare trebuie acceptate, în afara cazului în care există motive întemeiate pentru a considera că o dovadă de atestare a fost obținută în mod fraudulos sau că deținătorul acesteia nu este persoana căreia dovada de atestare i-a fost eliberată inițial.

(2) În situația în care se constată carențe în raport cu dispozițiile paragrafului (1) sau cu procedurile specificate în Regula 1/4 — „Proceduri de control“, ofițerul care execută controlul va informa în scris, imediat, pe comandantul navei și pe consul sau, în absența acestuia, cea mai apropiată reprezentanță diplomatică sau autoritate maritimă a statului al cărui pavilion îl arborează nava, astfel încît să se poată lua măsuri corespunzătoare. O asemenea comunicare trebuie să specifice detalii referitoare la carențele constatate și motivele în baza cărora partea hotărăște că

aceste carențe prezintă un pericol pentru persoane, bunuri sau mediul marin.

(3) La exercitarea controlului conform paragrafului (1), avându-se în vedere mărimea și tipul navei, precum și lungimea și natura voiajului dacă se constată că nu s-au reglementat carențele menționate în paragraful (3) din Regula 1/4 și este evident că acest fapt prezintă un pericol pentru persoane, bunuri sau mediul marin. Partea care execută controlul trebuie să ia măsuri ca nava să nu navigheze pînă cînd nu s-a conformat acestor cerințe și pericolul a fost îndepărtat. Faptele referitoare la acțiunile întreprinse vor fi raportate prompt secretarului general.

(4) Atunci cînd se exercită controlul în conformitate cu acest articol trebuie depuse toate eforturile posibile ca nava să nu fie reținută sau întârziată în mod nejustificat. În caz contrar nava are dreptul la despăgubiri pentru orice fel de pierderi sau daune rezultate.

(5) Prezentul articol va fi aplicat în așa manieră încît navele autorizate să arboreze pavilionul unui stat ce nu este parte la convenție să nu beneficieze de un regim preferențial față de navele autorizate să arboreze pavilionul unei părți.

ARTICOLUL XI

Promovarea cooperării tehnice

(1) Părțile la convenție trebuie să asigure, prin consultare și cu ajutorul organizației, sprijinul acelor părți care solicită asistență tehnică pentru :

- a) pregătirea personalului administrativ și tehnic ;
- b) crearea instituțiilor pentru pregătirea navigatorilor ;
- c) furnizarea echipamentului și a dotărilor necesare instituțiilor destinate pregătirii ;
- d) organizarea și urmărirea programelor de pregătire corespunzătoare, incluzînd pregătirea practică la bordul navelor maritime ;
- e) facilitarea altor măsuri pentru îmbunătățirea pregătirii și calificării navigatorilor ; toate aceste măsuri sînt de preferat să se ia pe o bază națională, subregională sau regională, pentru a se putea atinge scopurile pe care și le propune prezenta convenție, ținîndu-se seama de necesitățile specifice ale țărilor în curs de dezvoltare.

(2) În ceea ce privește organizația, aceasta își va dirija eforturile mai sus menționate, prin consultare sau prin asociere cu alte organizații internaționale, mai ales cu Organizația Internațională a Muncii.

ARTICOLUL XII

Amendamente

(1) Convenția poate fi amendată prin una din următoarele metode :

- a) amendamente după discutarea în cadrul organizației :
 - (i) orice amendament propus de către o parte va fi înaintat secretarului general care după aceea îl va difuza tuturor membrilor organizației, tuturor părților, precum și directorului general al Biroului Internațional al Muncii cu cel puțin 6 luni înainte de discutarea acestuia ;

- (ii) orice amendamente propuse și difuzate astfel vor fi înaintate Comitetului pentru Siguranța Maritimă — I.M.C.O. spre analiză ;
- (iii) părțile, fie că sînt sau nu membre ale organizației, vor avea dreptul să participe la întrunirile Comitetului pentru Siguranța Maritimă în vederea analizării și adoptării amendamentelor ;
- (iv) amendamentele trebuie să fie adoptate cu o majoritate de 2/3 din părțile prezente și cu drept de vot în Comitetul Lărgit pentru Siguranța Maritimă, după cum se prevede în alin. a) (iii), denumit de aici în colo *Comitetul Lărgit pentru Siguranța Maritimă*, cu condiția ca cel puțin 1/3 din părți să fie prezentă în momentul votării ;
- (v) amendamentele astfel adoptate vor fi comunicate de către secretarul general tuturor părților pentru accept ;
- (vi) un amendament adus unui articol trebuie considerat ca fiind acceptat la data la care acesta va fi acceptat de 2/3 din părți ;
- (vii) un amendament adus anexei trebuie considerat ca fiind acceptat :

1. la expirarea unei perioade de 2 ani de la data la care a fost comunicat părților pentru acceptare ; sau
2. la expirarea unei alte perioade de timp de minimum un an dacă în acest mod s-a hotărît la momentul adoptării amendamentului de către o majoritate de 2/3 din părțile prezente și cu drept de vot în Comitetul Lărgit pentru Siguranța Maritimă.

Cu toate acestea, amendamentele nu sînt considerate a fi acceptate dacă în decursul unei perioade specificate de timp apare una dintre următoarele situații : sau mai mult de 1/3 din părți anunță pe secretarul general că au obiecții la amendament sau părțile ale căror flote maritime comerciale combinate constituie minimum 50% din tonajul brut al flotei maritime mondiale, compuse din nave de la 100 TRB în sus, anunță pe secretarul general despre obiecțiile lor la respectivul amendament ;

- (viii) un amendament adus unui articol va intra în vigoare pentru acele părți care l-au acceptat la 6 luni după data la care acesta este considerat ca fiind acceptat ; pentru oricare parte care acceptă amendamente după această dată, amendamentul va intra în vigoare la 6 luni după acceptul acelei părți ;
- (ix) cu excepția părților care au avut obiecții față de un amendament, conform alin. a) (vii), și care nu și-au retras aceste obiecții, un amendament adus anexei va intra în vigoare pentru toate părțile la 6 luni după data la care se consideră că amendamentul a fost acceptat. Înainte de data hotărîtă pentru intrarea în vigoare, oricare parte poate anunța secretarul general că nu va aplica acel amendament în decursul unui an de la data intrării în vigoare sau pentru o perioadă mai lungă de timp, după cum poate fi hotărît printr-o majoritate de 2/3 a părților prezente și cu drept de vot în Comitetul Lărgit pentru Siguranța Maritimă, la data adoptării amendamentului ;

b) amendament printr-o conferință :

- (i) la solicitarea unei părți, susținută de cel puțin 1/3 a celorlalte părți, organizația va convoca, prin asociere sau consultare cu directorul general al Biroului Internațional al Muncii, o conferință a părților pentru a discuta amendamentele la convenție ;
- (ii) oricare amendament adoptat printr-o astfel de conferință cu o majoritate de 2/3 a părților prezente și cu drept de vot va fi comunicat de către secretarul general tuturor părților în vederea acceptării ;
- (iii) cu excepția unor hotărâri contrare ale conferinței, amendamentul se va considera ca fiind acceptat și va intra în vigoare conform procedurilor specificate în alin. a) (vi) și a) (viii) sau, respectiv, alin. a) (vii) și a) (ix) cu condiția ca referirile din aceste alineate la Comitetul Lărgit pentru Siguranța Maritimă să fie considerate ca referiri la conferință.

(2) Orice declarație de acceptare sau de obiecție, privitoare la un amendament sau orice altă comunicare făcută conform paragrafului (1) a) (ix) va fi înaintată în scris secretarului general, care va informa toate părțile asupra acestei comunicări și a datei primirii.

(3) Secretarul general va informa toate părțile despre orice amendament care intră în vigoare, precum și data de la care acest amendament se va aplica.

ARTICOLUL XIII

Semnare, ratificare, acceptare, aprobare, aderare

(1) Convenția va rămâne deschisă pentru semnat la sediul organizației de la 1 decembrie 1978 pînă la 30 noiembrie 1979, iar după aceea va rămâne deschisă pentru aderare. Oricare stat poate deveni parte prin :

(a) semnarea fără rezerve, în ceea ce privește ratificarea, acceptarea sau aprobarea ; sau

(b) semnarea sub rezerva ratificării, acceptării sau aprobării, urmată de ratificare, acceptare sau aprobare ; sau

(c) aderare.

(2) Ratificarea, acceptarea, aprobarea sau aderarea se vor efectua prin depunerea unui instrument în acest scop la secretarul general.

(3) Secretarul general va informa toate statele care au semnat convenția sau au aderat la ea, precum și pe directorul general al Biroului Internațional al Muncii pentru orice semnare sau pentru depunerea oricărui instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare și despre data depunerii acestuia.

ARTICOLUL XIV

Intrarea în vigoare

(1) Convenția va intra în vigoare la 12 luni de la data la care minimum 25 de state, ale căror flote comerciale combinate constituie minimum 50% din tonajul brut al flotei maritime mondiale compuse

din nave de la 100 TRB în sus, au semnat convenția fără rezervă în ceea ce privește ratificarea, acceptarea sau aprobarea sau au depus instrumentele necesare de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare în conformitate cu art. XIII.

(2) Secretarul general va informa toate statele care au semnat convenția sau a aderat la aceasta despre data la care convenția va intra în vigoare.

(3) Orice instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, depus în intervalul celor 12 luni menționate în paragraful (1), se va aplica în momentul intrării în vigoare a convenției sau la 3 luni de la data depunerii instrumentului, dacă aceasta este ulterioară convenției.

(4) Orice instrument de ratificare, acceptare sau aderare depus după data intrării în vigoare a convenției va avea efect după 3 luni de la data depunerii.

(5) După data la care se consideră un amendament ca fiind acceptat conform art. XII, oricare instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare depus se va aplica la convenția amendată.

ARTICOLUL XV

Denunțare

(1) Convenția poate fi denunțată de oricare parte la orice dată, după 5 ani de la data la care convenția a intrat în vigoare pentru acea parte.

(2) Convenția va fi denunțată prin comunicare scrisă către secretarul general, care va informa toate celelalte părți și pe directorul general al Biroului Internațional al Muncii despre oricare asemenea comunicare primită, precum și despre data primirii sale și despre data la care denunțarea intră în vigoare.

(3) O denunțare se va aplica la 12 luni după primirea, de către secretarul general, a comunicării de denunțare sau după o altă perioadă de timp mai îndelungată, conformă prevederilor din comunicare.

ARTICOLUL XVI

Depunere și înregistrare

(1) Convenția va fi depusă la secretarul general, care va transmite copiile legalizate ale acestuia tuturor statelor care au semnat convenția sau care au aderat la ea.

(2) Imediat ce convenția intră în vigoare, secretarul general va transmite textul acesteia secretarului general al Națiunilor Unite pentru înregistrare și publicare, în conformitate cu art. 102 din Carta Națiunilor Unite.

ARTICOLUL XVII

Limbile oficiale

Convenția este redactată într-un singur exemplar în limbile chineză, engleză, franceză, rusă și spaniolă, fiecare text avînd aceeași putere legală. Traducerile oficiale în limbile arabă și germană vor fi pregătite și depuse împreună cu originalul semnat.

Pentru conformitate subsemnații, fiind pe deplin autorizați de către respectivele lor guverne pentru acest scop, au semnat convenția.

Încheiată la Londra, astăzi șapte iulie una mie nouă sute șaptezeci și opt.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

cu privire la promulgarea Legii pentru aderarea României la Convenția internațională privind standardele de pregătire a navigatorilor, brevetare/atestare și efectuare a serviciului de cart, adoptată la Londra la 7 iulie 1978 (STCW 1978)

În temeiul art. 77 alin. (1) din Constituția României, promulgăm Legea pentru aderarea României la Convenția internațională privind standardele de pregătire a navigatorilor, brevetare/atestare și efectuare a serviciului de cart, adoptată la Londra la 7 iulie 1978 (STCW 1978), și dispunem publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 2 octombrie 1992.

Nr. 198.

HOTĂRÎRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Î R E

privind circulația titlurilor de valoare

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — În vederea asigurării și garantării circulației instituționalizate a titlurilor de valoare reprezentând acțiuni și obligațiuni emise de societăți comerciale și a certificatelor de proprietate emise de Fondurile Proprietății Private, precum și a asigurării de informații publice adecvate, se înființează Agenția Națională pentru Titluri de Valoare.

Art. 2. — Agenția Națională pentru Titluri de Valoare face parte din Ministerul Economiei și Finanțelor, este coordonată de ministrul economiei și finanțelor și este condusă de un șef al agenției asimilat funcției de director. Structura organizatorică și regulamentul de lucru al acesteia se aprobă prin ordin al ministrului economiei și finanțelor.

Art. 3. — Agenția Națională pentru Titluri de Valoare este creată în scopul de a controla și certifica valabilitatea emiterii și circulației titlurilor de valoare emise de societățile comerciale și a circulației certificatelor de proprietate emise de Fondurile Proprietății Private, de a atesta agențiile de negociere și agenții de negociere ai acestor titluri, precum și pentru a crea o bază corespunzătoare de informații publice, financiare, în beneficiul investitorilor potențiali.

Art. 4. — Agenția Națională pentru Titluri de Valoare își desfășoară activitatea sub îndrumarea unui consiliu de coordonare, compus din membri numiți prin ordin al ministrului economiei și finanțelor, din

cadrul personalului Ministerului Economiei și Finanțelor și din persoane recomandate de Agenția Națională pentru Privatizare și Dezvoltarea Întreprinderilor Mici și Mijlocii și Banca Națională a României.

Art. 5. — Persoanele juridice care procedează la emisiunea sau vânzarea de titluri de valoare prin ofertă publică sînt obligate să se înregistreze și să obțină autorizarea de emisiune la Agenția Națională pentru Titluri de Valoare.

Autorizația de emisiune se obține pe baza prospectului de ofertă publică, întocmit în conformitate cu prevederile Legii nr. 31/1990 și ale prezentelor reglementări.

Răspunsul privind autorizarea ofertei publice se transmite de către agenție în cel mult 20 de zile de la data primirii prospectului de ofertă publică.

Prospectul de ofertă publică va conține cel puțin următoarele :

1. Numele emitentului.
2. Sediul înregistrat.
3. Numărul și data înmatriculării la Oficiul Registrului comerțului.
4. Durata (sau o declarație conform căreia emitentul are succesiune perpetuă în ceea ce privește numele societății).
5. Capitalul subscris și vărsat și o descriere a aporiturilor de capital pe baza cărora s-au emis titlurile.

6. Numărul de salariați.

7. Curriculum vitae (vîrsta, educația, calificarea, experiența profesională a directorilor și executorului).

8. Informații referitoare la activitatea emitentului, necesare pentru o evaluare generală de către viitorul deținător al hîrtilor de valoare (incluzînd, dar nu limitînd, informații privind organizarea, operațiunile, vânzările, precum și o prezentare a dezvoltării generale a activității emitentului pe o perioadă de timp în care emitentul se poate angaja în activitate, și la posibila extindere a activității estimată pentru următorii 3 ani).

9. Bilanțul contabil pentru anul fiscal trecut sau, în cazul primului an de activitate a agenților economici, evidența sintetică a perioadei respective, confirmate de organele financiare teritoriale.

10. În măsura în care sînt relevante, următoarele date privind oferta :

a) data și sursa deciziei pentru a face noua emisiune (ex. : hotărîri ale acționarilor, rezoluții ale consiliului de administrație) ;

b) destinațiile principale ale încasărilor obținute din vânzarea hîrtilor de valoare ;

c) mărimea fondurilor scontate a fi obținute ;

d) tipuri de hîrtii de valoare care urmează a fi emise ;

e) numărul, valoarea nominală și/sau valoarea de subscripție a hîrtilor de valoare ;

f) numerele de lot și serie ale hîrtilor de valoare ;

g) locul și datele de deschidere pentru oferta hîrtilor de valoare ;

h) prețul propus al emisiunii ;

i) numele și adresa agentului de negocieri al subscritorului, dacă există ;

j) procedurile de adoptat în caz de supra și subscrisere ;

k) numele și adresa fiecărui autor și/sau agent însărcinat cu plata, execuția și menținerea registrului de hîrtii de valoare.

11. O listă cu titlul, suma și procentul voturilor hîrtilor de valoare emise de către emitent și destinate de fiecare persoană sau grup de persoane care au completat o cerere de negociere, listă care va nominaliza fiecare asemenea proprietar.

12. Dacă vor fi emise obligațiuni sau alte titluri de valoare, prospectul va conține un rezumat al următoarelor :

a) titlul acestor hîrtii de valoare, suma oferită și, în caz de înscriere, cantitatea totală autorizată și cantitatea totală la vedere, la cea mai recentă dată posibilă ;

b) prevederi în ceea ce privește termenul de scadență, dobînda, conversiunea, răscumpărarea, amortizarea sau retragerea ;

c) prevederi în ceea ce privește subordonarea drepturilor deținătorilor de hîrtii de valoare în raport cu alți deținători de hîrtii de valoare sau creditori ai emitentului ;

d) contractele financiare ale emitentului ;

e) tipurile de evenimente care conduc la incapacitate de plată ;

f) prevederi referitoare la modificarea caracteristicilor hîrtilor de valoare sau a drepturilor deținătorilor de hîrtii de valoare ;

g) dacă este necesar, procedura necesară să impună acțiuni din partea mandatarului ;

h) orice alte condiții materiale.

13. Dacă se emit acțiuni sau alte hîrtii de valoare similare, prospectul va conține un rezumat al următoarelor :

a) titlul clasei de hîrtii de valoare ;

b) prevederi referitoare la drepturi de dividende, conversie, răscumpărare, drepturi de vot, drepturi de lichidare, drepturi de preemțiune și restricții în ceea ce privește înstrăinarea ;

c) prevederi referitoare la modificarea drepturilor deținătorilor de hîrtii de valoare ;

d) orice alte condiții materiale.

14. Dacă se emit garanții sau alte drepturi, prospectul va conține un rezumat al următoarelor :

a) volumul hîrtilor de valoare ce susțin aceste garanții sau drepturi ;

b) perioada în care și prețul la care garanțiile și drepturile pot fi exercitate ;

c) volumul și drepturile garanțiilor la vedere ;

d) prevederi referitoare la schimbări sau ajustări în preț ;

e) orice alte condiții considerate oportune.

15. Natura și rezultatele din cele care urmează și implică emitentul sau oricare din filialele sale pe ultimii 3 ani (sau o perioadă mai scurtă, în raport cu data constituirii agentului economic) în care emitentul poate fi angajat în activitate. Orice lichidare, falimentare sau procedee similare.

Schimbarea structurii capitalului, fuziuni, dezmembrări, achiziționarea sau vânzarea oricărei cantități de active sau alte schimbări materiale în modalitatea de organizare și conducere a activității.

16. O discuție a principalilor factori care fac oferta speculativă sau de mare risc, care trebuie înscrisă în prospect.

Art. 6. — Negocierile și operațiunile comerciale cu titluri de valoare se fac de către agenți de negocieri, la comanda și pe spezele clienților lor.

Agenții de negocieri se numesc prin ordin al ministrului economiei și finanțelor dintre persoanele recomandate de consiliul de coordonare al agenției. Recomandarea va fi însoțită de motivare și curriculum vitae al persoanelor selectate pe criterii de pregătire profesională adecvată.

Agenții de negocieri vor semna un angajament de loialitate și confidențialitate și, la intrarea în funcție, vor depune jurămint în acest sens în fața plenului consiliului de coordonare.

Art. 7. — Agentul de negociere va publica în beneficiul persoanei ofertante de hîrtii de valoare un anunț, într-un ziar de circulație națională, cu cel puțin 7 zile înainte de oferta acestor titluri, care va conține informații generale despre ofertă cuprinse în prospectul de ofertă, data aprobării de către Agenția Națională pentru Titluri de Valoare, locul și perioada în care prospectul poate fi consultat, adresa și telefonul pentru a solicita în scris o copie a prospectului, data și locul vânzării titlurilor de valoare, modalitățile de plată.

Art. 8. — Agentul de negociere poate închide oferta înainte de data anunțată, dacă oferta a fost în întregime subscrisă și prospectul a stabilit posibilitatea unei închideri premature a perioadei de ofertare.

Agentul de negociere va întocmi un raport al rezultatelor ofertei către Agenția Națională pentru Titluri de Valoare în cursul a 7 zile după data închiderii perioadei de ofertare.

Subscripțiile pentru hîrțile de valoare făcute înainte de data stabilită de deschidere a ofertei și/sau după data închiderii acesteia vor fi nevalidate.

Art. 9. — Dacă în timpul anterior completării ofertei hîrților de valoare apare un eveniment, astfel încît prospectul să includă o afirmație neadevărată sau să omită să includă un fapt material care contravine datelor cuprinse în prospectul publicat, ofertantul hîrților de valoare sau agentul de negociere va corecta imediat prospectul și va comunica acest fapt agenției și fiecărei persoane care a primit sau urmează să primească prospectul.

Art. 10. — Pentru asigurarea de informații publice în beneficiul investitorilor potențiali, încurajării și facilitării investițiilor în România, fiecare societate :

a) va publica, cel puțin o dată pe an, un raport asupra activității sale, precum și poziția sa economică și financiară, care va reflecta o imagine adevărată și corectă a profitului sau pierderilor societății în acel an și stadiul activității societății la sfîrșitul anului ;

b) va publica, în cotidiene de mare tiraj, data și locul în care raportul anual va fi accesibil oricărei persoane, spre a fi studiat ;

c) va înainta raportul anual tuturor deținătorilor de hîrtii de valoare ale societății și către Agenția Națională pentru Titluri de Valoare în 15 zile de la data depunerii bilanțului contabil la organele financiare.

Raportul anual va conține minimum :

a) un scurt sumar al evenimentelor anului trecut ;

b) bilanțul, contul de profit și pierderi, conturi consolidate (dacă este cazul), certificate de către un expert autorizat ;

c) date asupra hîrților de valoare emise în cursul anului trecut ;

d) prezentarea și curriculum vitae pentru noii membri ai conducerii, dacă există, și o declarație a motivelor schimbării.

Art. 11. — Orice persoană sau grup de persoane care, ca rezultat al achiziționării directe sau indirecte a drepturilor de proprietate asupra oricărei hîrtii de valoare, este sau sînt, direct sau indirect, proprietarul sau proprietarii a mai mult de 10% din totalul consolidat al drepturilor de vot corespunzător tuturor categoriilor de acțiuni cu drept de vot ale emitentului, vor trimite acestuia, la sediul său principal, precum și Agenției Naționale pentru Titluri de Valoare, în termen de 10 zile de la achiziție, declarația sa de intenție.

Declarația de intenție va include următoarele informații :

a) numele persoanei raportoare ;

b) cetățenia sau locul organizației persoanei raportoare și — dacă este cazul — al fiecărui membru al grupului ;

c) numele emitentului ;

d) titlul clasei de hîrtii de valoare ;

e) data evenimentului care reclamă completarea unei astfel de declarații ;

f) numărul de părți deținute de către persoana raportoare și, dacă este cazul, de oricare membru din grup (și identificarea acelor părți pe care are dreptul să le achiziționeze) ;

g) procentajul din totalul drepturilor de vot corespunzătoare tuturor categoriilor de acțiuni ale emitentului și identificarea procentajului pe care are dreptul să-l achiziționeze.

Art. 12. — Orice persoană fizică sau juridică, română sau străină, care intenționează ca prin intermediul Agenției Naționale pentru Titluri de Valoare să lanseze o ofertă publică de cumpărare de titluri de valoare de natura celor prevăzute la art. 1, este obligată să solicite, în prealabil, autorizarea acesteia.

În vederea obținerii autorizației, solicitantul va depune la sediul Agenției Naționale pentru Titluri de Valoare un document de ofertă publică de cumpărare, cuprinzînd datele de identificare și condițiile ofertei sale.

Documentul de ofertă va cuprinde informații veridice și suficiente pentru a permite acelorora cărora le este adresată să ia hotărîrea în deplină cunoștință de cauză.

După primirea autorizației, inițiatorul ofertei publice va face public conținutul ofertei sale cu cel puțin 15 zile înainte de data operațiunii.

Oferta publică de cumpărare trebuie să respecte principiile concurenței loiale ; în mod special, oferta de cumpărare trebuie să asigure tratamentul nediferențiat al cumpărătorilor de aceeași categorie.

Orice măsură luată de către o societate vizată de o ofertă publică de cumpărare, cu scopul de a descuraja cererea de ofertă sau a o împiedica, trebuie autorizată de adunarea generală a respectivei societăți înainte de data publicării răspunsului la oferta făcută organelor agenției care îl vor face public.

Art. 13. — Agenția va interzice oferta publică de cumpărare care nu respectă prevederile reglementărilor de față. Eventualele contracte încheiate pe baza sau ca urmare a unei oferte neacceptate de agenție sînt nule de drept.

Art. 14. — Ofertantul va putea extinde durata ofertei publice de cumpărare numai cu aprobarea prealabilă a agenției.

Art. 15. — Agenția va putea elabora și stabili reglementări suplimentare privind îndatoririle celui care lansează cererea de ofertă publică de cumpărare.

Art. 16. — Consiliul de administrație al societății comerciale vizate de oferta de cumpărare are obligația de a notifica aceasta acționarilor, împreună cu poziția sa în legătură cu oferta primită.

În cazul existenței mai multor oferte publice de cumpărare, acționarii societății vizate au dreptul de a alege în mod liber una dintre ele.

Art. 17. — În vederea organizării și funcționării Agenției Naționale pentru Titluri de Valoare, numărul

maxim de posturi aprobat pentru Ministerul Economiei și Finanțelor prin Hotărârea Guvernului nr. 365/1992 se suplimentează cu 20 posturi de specialitate.

La intrarea în vigoare a Legii bursei și a instituției corespunzătoare de supraveghere — Comisia Valorilor Mobiliare — organizarea și funcționarea Agen-

ției Naționale pentru Titluri de Valoare vor fi reanalizate și adaptate noilor prevederi legale.

Art. 18. — Ministerul Economiei și Finanțelor va asigura condițiile de funcționare a agenției în termen de 30 de zile de la publicarea prezentei hotărâri în Monitorul Oficial al României.

PRIM-MINISTRU
THEODOR STOLOJAN

Contrasemnează :

Ministrul economiei și finanțelor,
George Danielescu

Președintele Agenției Naționale
pentru Privatizare și Dezvoltarea
Întreprinderilor Mici și Mijlocii,
Adrian Severin,
secretar de stat

București, 14 septembrie 1992.

Nr. 552.

NORME METODOLOGICE

MINISTERUL MUNCII ȘI PROTECȚIEI SOCIALE

Nr. 10.355/5.X.1992

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANȚELOR

Nr. 182.678/5.X.1992

M O D I F I C Ă R I

la Normele metodologice nr. 561/181.040/1992 cu privire la majorarea fondului total destinat plății salariilor pentru care nu se plătește impozit suplimentar, în raport cu sporirea eficienței economice, respectiv a productivității muncii

Punctul 9 din Normele metodologice nr. 561/181.040 din 28 aprilie 1992, emise de Ministerul Muncii și Protecției Sociale și Ministerul Economiei și Fi-

nanțelor, se modifică și va avea următoarea redactare :
„9. Prezentele norme metodologice se aplică și în semestrul II/1992.“

p. Ministrul muncii și
protecției sociale,
Gheorghe Brehoi,
secretar de stat

Ministrul economiei și finanțelor,

George Danielescu

Ministrul bugetului,
veniturilor statului și
controlului financiar,
Florian Bercea

ÎN ATENȚIA CITITORILOR!

Prin Hotărârea Guvernului nr. 358/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 137 din 1 iulie 1991, a fost înființată Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, sub autoritatea Camerei Deputaților, care are dreptul, conform prevederilor hotărârii menționate, la prima publicare a tuturor actelor normative.

Pentru a cunoaște legislația ce a fost adoptată după Revoluția din Decembrie 1989, pentru a fi informați cu privire la dezbaterile parlamentare, pentru a putea contacta partenerul de afaceri pe care îl doriți, pentru efectuarea formalităților de publicitate prevăzute de lege (citații, concursuri, pierderi de acte, schimbări de nume, anunțuri ale agenților economici, cereri de dobândire sau de renunțare la cetățenia română etc.), Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, prin Serviciul relații cu publicul și agenți economici, București, invită societățile comerciale, întreprinzătorii particulari din țară și din străinătate, precum și pe toți cei interesați, să se adreseze în acest scop zilnic între orele 8,00—15,00, iar vinerea între orele 8,00—13,00, la telefon 11.77.02 sau direct la sediul acestuia din str. Blanduziei nr. 1, sector 2.

Aducem, pe această cale, la cunoștință că, începând cu data de 1 octombrie 1992, prețurile practicate de regie pentru publicațiile sale, la care puteți face abonamente la oficiile poștale, sînt următoarele :

	<u>lei/trimestru</u>
● MONITORUL OFICIAL, Partea I, română	1.628
● MONITORUL OFICIAL, Partea I, maghiară (ROMÂNIA HIVATALOS KÖZLÖNYE)	1.628
● MONITORUL OFICIAL, Partea a II-a	9.000
● MONITORUL OFICIAL, Partea a III-a	443
● MONITORUL OFICIAL, Partea a IV-a	1.650
● COLECȚIA DE LEGI ȘI DECRETE	600
● COLECȚIA DE HOTĂRÎRI ALE GUVERNULUI ȘI ALTE ACTE NORMATIVE	600

Tarifele aplicate pentru publicațiile prevăzute de lege a fi inserate în „Monitorul Oficial”, de la data de 1 ianuarie 1992, sînt următoarele :

	<u>lei</u>
1. MONITORUL OFICIAL, Partea a III-a	
— pierderi de acte, de sigilii, schimbări de nume, citații emise de instanțele judecătorești și notariatele de stat	per anunț 500
— acte procedurale ale instanțelor judecătorești a căror publicare este prevăzută de lege	per anunț 700
— extras-cerere pentru dobîndirea sau renunțarea la cetățenia română	per anunț 1.200
— anunț pentru licitație în vederea acordării unei concesiuni aprobate de Guvern	per anunț 1.800
— concursuri de ocupare de posturi didactice în învățămîntul superior	per cuvînt 10
2. MONITORUL OFICIAL, Partea a IV-a	
— publicarea sentinței judecătorești privind înființarea societăților comerciale	per anunț 5.500
— bilanțuri și conturi de profit și pierderi :	
— pentru agenții economici înființați în 1990	per anunț 4.000
— pentru agenții economici înființați în 1991	per anunț 3.500
— publicarea modificării capitalului social, urmare a reevaluării fondurilor fixe, conform Hotărîrii Guvernului nr. 26/1992	per anunț 400
— publicații cu prezentare tabelară	per rînd coloană 150
— alte publicații ale agenților economici, sub formă de text, a căror publicare este prevăzută de lege	per cuvînt 10

Plata publicațiilor cuprinse în Partea a III-a și Partea a IV-a se va face prin mandat poștal pe adresa : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. 13 Septembrie — Casa Republicii, sector 5 — București, cont decontare 30.98.12.301 B.C.R.—S.M.B. sau cu dispoziție de plată.

EDITOR : PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, București, str. 13 Septembrie — Casa Republicii, sector 5, cont 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.
Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenți economici, București, str. Blanduziei nr. 1, sector 2, telefon 11.77.02.
Tiparul : Tipografia „Monitorul Oficial”, București str. Jiului nr. 63, sector 1, telefon 62.55.58.